

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatele: V. A., a dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 1. 2005, č. j. 9 Az 234/2003 - 23,

### **takto:**

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### **Odůvodnění:**

Shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze byla žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 10. 2003, č. j. OAM - 870/AŘ - 2002, zamítnuta, a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podal stěžovatel proti rozsudku Městského soudu v Praze, jenž mu byl doručen dne 4. 3. 2005, kasační stížnost, která byla stěžovatelem podána osobně u městského soudu dne 4. 4. 2005 (kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděná).

Rozsudek byl stěžovateli doručován na uvedenou adresu: K T. 867, P. 5. Jak vyplývá z poštovní relace rozsudek - písemnost určenou do vlastních rukou - se nepodařilo adresátovi doručit, neboť nebyl na uvedené adrese pobyty zastížen, a proto tato písemnost byla uložena na základě předchozí výzvy na poště dne 22. 2. 2005. Nejvyšší správní soud při svém rozhodování vycházel ze skutečnosti, že rozsudek byl stěžovateli doručen dne 4. 3. 2005 (bylo postupováno v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, dle kterého nebude-li uložena písemnost vyzvednutá do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení).

Stěžovatel byl řádně poučen, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů po doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel však podal kasační stížnost až dne 4. 4. 2005, tedy po marném uplynutí lhůty, jež uplynula dnem 18. 3. 2005.

Městský soud v Praze po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout. Za této situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil  
předseda senátu